

453**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 25 maja 1998 r.

w sprawie określenia zakresu wyłączonego mienia, przeznaczonego na pomoc dla pracowników upadłego przedsiębiorcy oraz ich rodzin, sposobu zarządzania i likwidacji tego mienia.

Na podstawie art. 22 § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54, poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Mieniem przeznaczonym na pomoc dla pracowników upadłego przedsiębiorcy oraz ich rodzin są zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym, na dzień ogłoszenia upadłości, środki pieniężne zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, zwanego dalej „Funduszem”, tworzonego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686 oraz z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770).

2. Środki, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o kwoty pochodzące ze zwrotu udzielonych pożyczek na cele mieszkaniowe, wpłaty odsetek bankowych od

środków Funduszu, opłaty pobierane od osób i jednostek organizacyjnych korzystających z usług i świadczeń socjalnych organizowanych przez upadłego.

§ 2. Mieniem, o którym mowa w § 1, zarządza upadły przedsiębiorca, chyba że w sprawie jest ustanowiony likwidator, kurator bądź przedstawiciel upadłego przedsiębiorcy albo reprezentant upadłego ustanowiony na podstawie przepisów o przedsiębiorstwach państwowych, wydatkując zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym Funduszu środki na cele i według zasad określonych w ustawie wymienionej w § 1 ust. 1.

§ 3. Nie wykorzystane środki Funduszu, pozostające na odrębnym rachunku bankowym Funduszu według stanu na dzień zamknięcia bilansu upadłego przedsiębiorcy, zwiększają Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komorowski***454****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 1 czerwca 1998 r.

w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Na podstawie art. 77⁴ pkt 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania oraz wysokość należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej odbywanej na obszarze kraju.

2. Podróżą służbową jest wykonywanie zadania określonego przez pracodawcę poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika, w terminie i miejscu określonych w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 2. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów z miejscowości stałego miejsca pracy bądź z miejscowości zamieszkania pracownika do

miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,

- 2) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) innych udokumentowanych wydatków.

§ 4. 1. Dieta stanowi ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej.

2. Dieta wynosi 12 zł za dobę podróży służbowej.

3. Kwota diety, o której mowa w ust. 2, ulega podwyższeniu stosownie do wskaźnika wzrostu cen żywności, w przypadku gdy wzrost tych cen w stosunku do miesiąca poprzedzającego ustalenie diety przekroczy 10%.

4. Podwyżkę diety wprowadza się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po uzyskaniu informacji od Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego o przekroczeniu wzrostu cen, o którym mowa w ust. 3.